

Svar på interpellation 2015:26 av Susanne Nordling (MP) om människors rätt till vård, även fattiga EU-medborgare och tredjelandsmedborgare med uppehållstillstånd i EU

Susanne Nordling (MP) har ställt följande frågor till mig:

- Vilka regler tillämpar Stockholms läns landsting vad gäller vård och betalningsansvar för fattiga EU- och EES medborgare och tredjelandsmedborgare med uppehållstillstånd i EU och som saknar Sjukförsäkringskort?
- Finns planer på att utöka eller förbättra reglerna/direktiven i och med socialstyrelsens förtydligade riktlinjer?

Som svar vill jag anföra följande:

Det är viktigt att skilja på skyldigheter att erbjuda vård och betalningsansvaret. Alla som vistas i Stockholms län har rätt till vård som inte kan anstå.

Enligt Hälso- och sjukvårdslagen ska landstinget erbjuda även den som inte är bosatt i landstinget omedelbar hälso- och sjukvård vid behov. Det gäller även för utländska besökare. I allmänhet handlar det om akut vård på akutmottagning, akut psykiatrisk öppen vård men även slutna vård kan bli aktuell. Någon direkt skyldighet att ge planerad vård till denna patientgrupp finns inte.

För fattiga EU- och EES-medborgare och tredjelandsmedborgare med uppehållstillstånd i EU och som saknar sjukförsäkringskort tillämpas formellt gällande EU/EES-lagstiftning som innebär att patientgruppen är betalningsskyldig för hela vårdkostnaden, oavsett om det gäller akut- eller planerad vård. De patientavgifter som normalt gäller i Stockholms läns landsting tillämpas inte i dessa fall. När det gäller asylsökande och papperslösa finns särskilda riktlinjer om vård och betalningsansvar från Socialstyrelsen.

Det finns rutiner på landstingsdrivna enheter för hantering av utestående fordran. Om fordran inte betalas kan den överlämnas till inkasso. Olika rutiner för inkassohantering tillämpas av vårdgivarna. Om vårdenheten vid faktureringsstillfället saknar en känd adress för patienten eller om en fordran som överlämnats till inkasso inte betalas, skrivs fordran normalt av inom ramen för gällande regler för avskrivning.

Den formella gången får inte hindra någons möjlighet att få vård vid behov. Enligt min mening bör betalningsansvaret för EU/EES-medborgare, som själv saknar medel, vila på hemlandets myndigheter. Även om möjligheten

2015-03-17

till betalning är små bör faktura ändå skickas till berörd ambassad. Detta är viktigt av moraliska och symboliska skäl.

För vårdgivarna är det svårt att avgränsa patientgruppen bl a beroende på att det inte finns en tydlig definition. Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) har gett ut ett omfattande regelverk som bland annat beskriver vilken avgift som personer från utlandet ska betala för.

Regeringen har tillsatt en nationell samordnare som bl a ska skapa förutsättningar för en bättre samverkan mellan aktörer som möter socialt utsatta EES-medborgare som tillfälligt vistas i Sverige. Det gäller bland annat vårdpersonal som ofta möter denna patientgrupp.

Jag anser att det är positivt samordnaren fått detta uppdrag och vi bör avvakta besked från denne innan eventuella förändringar görs i reglerna/direktiven. För närvarande tolkar landstingen i Sverige lagstiftningen på olika sätt. Behoven av samsyn mellan landstingen är därför stor.

Jag anser även att det är viktigt att ansvaret för vården för den aktuella gruppen måste tas upp i den dialog som regeringen har med berörda länder.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Anna Starbrink